

Titel: Tiende Afsnit.

Citation: "Tiende Afsnit.", i *1880/1881: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r08-shoot-chptrd1e30407/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: 1880/1881: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel III.

Om fri Proces i Straffesager.

§ 489.

De Sager, der i Medfør af § 39 forfølges af en privat Anklager, samt i andre Straffesager, forsaavidt som der i disse i Medfør af Lov om Retsafgifter, 3die Affnit II. kan blive Spørgsmaal om Afgifter til Statskassen, kan fri Proces meddeles overensstemmende med Reglerne i Lov om den borgerlige Retspleie, 3erste Affnit Kap. XI.

Tiende Affnit.

Ejendomsbestemmelser.

§ 490.

Denne Lov træder i Kraft samtidig med Loven om Domsmagtens Ordning m. v. Det vil ved særlig Lov være at bestemme, i hvilken Udstrækning Reglerne i nærværende Lov skulle gjøres anvendelige paa Hæderne.

§ 491.

Straffesager, i hvilke der paa den Tid, Loven træder i Kraft, endnu ikke er afsagt Dom, behandles efter de Regler, som denne Lov foreskriver. Der maa derfor, selv om Sagen maatte være optagen til Dom, finde Hovedforhandling med Bevisførelse Sted for den dommende Ret, førend Dommen kan afsiges. Sagens Akter tilstilles til den Ende Statsanklageren eller Politimesteren eller den vedkommende Private, for at Anklage paa foreskrevne Maade kan blive reist. Herved finder den i § 245 fastsatte Frikt Anvendelse, at regne fra Modtagelsen af Sagens Aktskuffer. Gyldigheden af Retshandlingene, som ere foretagne i Sagen, førend Loven træder i Kraft, bestemmes efter den tidligere Lovgivning.

§ 492.

Paaante af Straffedomme, som ere afsagte, førend Loven træder i Kraft, sker efter de hidtil gjældende Regler, dog at Statsanklageren ved den Landstret, som træder i vedkommende Landsoverrets Sted, eller henholdsvis Overstatsanklageren varetager, hvad der i Anledning af saadan Paaante vilde paahvile Doersvigheden eller en bestemt Aktor. Med Hensyn til Dommens Gyldbyrdelse blive Reglerne i denne Lov at anvende med de af Forholdets Natur fyndende Bepæjlinger.

§ 493.

Gjenoptagelse af Straffesager, der ere afsluttede ved upaaankelig Dom eller paa anden Maade, førend denne Lov træder i Kraft, eller i Genhold til § 491, kan ske efter Andragende fra Statsanklageren eller den Domsældte saavel som fra de i § 425 nævnte Personer; i Henseende til saadan Gjenoptagelse blive de i fjerde Affnit Kap. IV foreskrevne Regler at følge. Om Gjenoptagelse af en Sag, der er afsluttet ved upaaankelig Underrettsdom, kan finde Sted, hvor paa, om Sagen efter denne Lovs Regler vilde høre for Landstretten; Afgjørelsen træffes af vedkommende Landstret.

LXXIV.

Forslag til Lov

om

Retsafgifter.

(Fremst i Folketinget den 17de December 1880 af Justitsminister Rellermann).

Første Afsnit.

Almindelige Bestemmelser om Retsafgifter.

§ 1.

Retsafgifter blive for Fremtiden kun at erlægge i de i denne Lov angivne Tilfælde og med de i samme fastsatte Beløb.

§ 2.

Den Part, hvis Afgiftspligt skal bestemmes, kan, foraaend han ikke anerkender Retskriverens Paastand i saa Henseende, under Sagtagelse af de i Lov om den borgerlige Retspleie § 89, 2det Stykke, foretagne Former, begjære Spørgsmaalet afgjort ved Kendelse af den Ret, som behandler den paagjældende Sag. Overaars den Retshandling, for hvilken Afgiften skal bestemmes, ikke af Retskriveren, eller foretaar denne selv den paagjældende Retshandling, har den Ret eller Retsembedsmand, som foretaar den paagjældende Retshandling, i Embedsmedfør at træffe Afgjørelse om Afgiftspligten. Med Hensyn til Spørgsmaal om Løslæsningsafgiftens Beregning forholdes dog efter Reglen i § 60.

Førend Afgjørelse træffes, indhenter vedkommende Ret eller Retsembedsmand de Erklæringer og yderligere Oplysninger, som efter Omstændighederne maatte findes fornødne. Afgjørelsen kan i Embeds Medfør forandres af den Ret eller Retsembedsmand, som har truffet den.

Imod den trafte Afgjørelse kan der saavel paa Statskassens Vegne som af den Part, hvis Afgiftspligt er Gjenstand for Afgjørelsen, iværksættes Besværinger efter de i Lov om den borgerlige Retspleie herom givne almindelige Regler.

§ 3.

Alle Retsafgifter blive — under Sagtagelse af de i det Følgende for enkelte Afgifter givne særlige Regler — at erlægge forinden Foretagelsen af de Rets handlinger, der medføre Afgiftspligten, dog det Offentlige Ret til at fremsøre Efterkrav forbeholden.

Derhos kan Foretagelsen af saadanne Rets handlinger, som medføre Udbyd, betinges af, at Retvirenten forud tilveiebringer Dækning for de dertil medgaaende Udgifter.